

Arrest

nr. 183 306 van 2 maart 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 23 september 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 augustus 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine. Op 17 november 2014 vroeg u een eerste maal asiel bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U verklaarde toen afkomstig te zijn van het dorp Newroozkhel gelegen in het district Tagab van de provincie Kapisa. U verklaarde ook dat uw vader hoofd was van een talibangroepering genaamd Hezbi Islami. Hij bleef meestal weg maar kwam om de twee weken naar huis. Op een dag vertelde uw vader dat hij werk geregeld had en u ging bij Juma Ghul werken als kapper. Na een tijdje vertelde uw vader u dat het eigenlijk de bedoeling was dat u ingezet kon worden om informatie te verzamelen over potentiële spionnen onder de bevolking want via de job bij Juma Ghul kwam u namelijk overal. U diende van verschillende mensen het reilen en zeilen na te gaan. In uw rol als kapper ging u ook samen met Juma

Ghul een 100-tal keer naar de basis waar de Fransen gelegerd waren. U diende informatie door te geven over de personen die daar in die basis aanwezig waren.

Op een dag was er een buitenlandse aanval, waarbij uw vader, uw grootvader en nog twee anderen het leven lieten. Een tijd later kwamen taliban langs en vroegen u om het werk dat u voor uw vader deed verder te zetten. U luisterde naar hen omdat ze vrienden van uw vader geweest waren. Na een tijd vroegen ze u om een zekere Aga Ghul, een hooggeplaatste politieagent van uw district die in uw dorp woonde, in de gaten te houden. U gaf de informatie door en op een dag werd Aga Ghul ontvoerd door de vrienden van uw vader. Daarop werd u gearresteerd door de politie omdat de familie van Aga Ghul u had zien rondhangen in de buurt. U zat een aantal dagen vast en werd gefolterd door de Afghaanse politie. U werd uiteindelijk vrijgelaten toen uw moeder en vrouw bemiddelden bij de politie. U werd aangemaand om het dorp niet te verlaten. Een dag later om middernacht kwamen de vrienden van uw vader langs om te zien of u thuis was. Uit angst verklaarde uw moeder dat u nog altijd vastgehouden werd door de politie. Uw moeder werd de boodschap meegegeven dat u niets mocht zeggen omdat uw overlevingskansen anders beperkt zouden zijn. Op dat moment besloot uw moeder dat u diende te vertrekken omdat u tussen twee vuren dreigde terecht te komen. U bleef nog een aantal dagen ondergedoken en toen, midden 2012, reisde u met de man van de vriendin van uw moeder met de auto naar Kaboel. In Kaboel reisde u met het vliegtuig naar Iran. Via Turkije, Hongarije, Italië en Frankrijk kwam u uiteindelijk in België terecht waar u asiel vroeg.

Op 6 maart 2015 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof werd gehecht aan uw Afghaanse herkomst en Afghaanse nationaliteit. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). De RvV bevestigde de door het CGVS genomen beslissing op 6 oktober 2015.

Op 1 december 2015 diende u een tweede en huidige asielaanvraag in. Daarin stelt u dat u de vorige keer over alles gelogen hebt en dat u de waarheid wil vertellen. U verklaart onder invloed van anderen valse verklaringen afgelegd te hebben. U stelt dat uw eigenlijke naam S.(...) W.(...) is. Daarnaast verklaart u dat u in het dorp Kaan in het district Rodat geboren bent maar daar sinds uw kindertijd bent vertrokken. U stelt dat uw vader gevangenisbewaker was in Pul-e-Sharki, hij gewond raakte en jullie naar Pakistan trokken zodat uw vader daar behandeld kon worden. U bleef er de rest van uw leven. U ging een aantal keer terug naar Afghanistan op bezoek bij familieleden. U werd tevens drie keer gedeporteerd naar Afghanistan. U stelt dat uw zus vermoord werd door haar schoonfamilie, die tevens via uw eigen vrouw uw schoonfamilie is. Uw broer diende een klacht in bij de politie in Afghanistan maar de dader, uw schoonbroer, kon al vlug weer vrijkomen. Drie à vier maanden voor uw vertrek naar België ging u terug naar Afghanistan en pleegde u een moordaanslag op uw schoonbroer. Hij overleefde die aanval omdat uw geweer na enkele schoten blokkeerde. U vreest bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd te worden door de Afghaanse overheid en uw schoonfamilie. U kunt ook niet terug naar Pakistan omdat de situatie daar onveilig is.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u Proof of registration (PoR) kaart neer. Verder legt u een aantal medische documenten vanuit Pakistan neer, namelijk documenten van het Nasir teaching Hospital (NTH) te Peshawar dd. 21 december 2009, dd. 24 december 2009 en dd. 12 januari 2010; van het Khyber Teaching Hospital te Peshawar dd. 24 december 2009 en van de Khyber College of Dentistry dd. 30 januari 2012. Daarnaast legt u verschillende medische documenten van de Sayed Psychiatric Clinic neer, namelijk vier documenten dd. 20 december 2010, vier documenten dd. 15 december 2011, twee documenten zonder datum en één document met de hoofding 'Electroconvulsive Therapy record' waar een behandeling in de periode tussen 22 december 2010 en 29 december 2010 beschreven wordt. Ten slotte legt u eveneens een brief neer van uw advocaat aangevuld met een toestemming om toegang tot uw dossier bij de UNHCR.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt echter dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Het Commissariaat-generaal hecht immers geen geloof aan de

bewering dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en dat u sinds uw kindertijd als Afghaanse vluchteling in Pakistan hebt geleefd.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde afkomstig te zijn van Nawroozkhel in het district Tagab van de provincie Nangarhar terwijl u in uw huidige asielaanvraag stelt afkomstig te zijn van het dorp Kaan in het district Rodat van de provincie Nangarhar (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3-4). U beweerde ook dat uw familienaam Shinwari zou zijn terwijl u voorheen steeds had verklaard dat uw familienaam Tanha was (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3). Ook uw vluchtverhaal, namelijk de problemen met de taliban en de overheid, zouden volledig verzonnen zijn. U verklaart over alles gelogen te hebben (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). Een dergelijke handelswijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een kandidaat-vluchteling mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaringen terzake, namelijk dat u beïnvloed werd door andere mensen en vreesde om terug gestuurd te worden naar Pakistan indien u zou praten over uw verblijf in het land, is onvoldoende ter verantwoording, temeer omdat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk werd geconfronteerd met het feit dat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit Afghanistan en uw Afghaanse nationaliteit en u steeds bleef vasthouden aan uw oorspronkelijke bedrieglijke verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 23). Bovendien hield u tijdens de zitting bij het RvV vast aan uw valse identiteit en asielmotieven. Bij de RvV legde u een extra stuk als bewijs van uw nationaliteit voor. U legde eveneens een video ter staving van uw verklaringen aangaande de moord op uw vader en oom, neer (RvV, arrest nr. 153 993 dd. 6 oktober 2015, p. 7, 2.2.). Tijdens uw tweede en huidige asielaanvraag verklaart u tevens uit Afghanistan gevlucht te zijn omdat uw vader in de problemen gekomen is met zijn job en eveneens omdat u vervolging vreest voor uw schoonfamilie en de Afghaanse overheid (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7 en CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 22-23). Dat u op aanraden van derden een vluchtrelaas zou verzinnen en kopen terwijl u persoonlijk werkelijk problemen zou kennen in Afghanistan houdt geen enkele steek. Deze vaststellingen brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Ter ondersteuning van uw beweerde jarenlange verblijf in Pakistan legt u verschillende documenten neer die u daar zou hebben verkregen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat geen enkele van bovenstaande besproken documenten een langdurig verblijf in Pakistan aantonen. Het zijn allemaal documenten die een mogelijk recent verblijf, namelijk sinds december 2009, betreffen.

Bovendien staat op een aantal van de desbetreffende stukken niet de identiteit zoals u verklaarde in uw eerste asielaanvraag. U stelde toen dat u W.(...) T.(...)heette, de zoon was van M.(...) G.(...)B.(...) en geboren was te Nawroozkhel in het district Tagab op 1 januari 1995 (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 3 en p. 4 en DVZ, verklaring dd. 20 november 2014, vraag 1-3, 10 en 13A). Op de Proof of registration (PoR) kaart staat namelijk dat W.(...)de zoon van F.(...) is en geboren is in het district Rodat op datum van 1 januari 1992. Dit komt dus niet overeen met uw eerdere verklaringen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag dd. 6 april 2016 uitdrukkelijk verklaart dat u 20 of 21 jaar oud bent (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6). Dit valt dus ook onmogelijk te rijmen met het feit dat u volgens die PoR-kaart in 1992 geboren zou zijn. Verder kan opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor bij de DVZ naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag stelt dat er geen wijzigingen waren in uw familiale situatie (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). U vermeldde ook niet dat de naam van uw vader anders was dan u voorheen stelde. Tijdens het gehoor bij het CGVS dd. 6 april 2016 verklaart u dan wel dat de naam van uw vader F.(...) is en niet M.(...)G.(...)B.(...)zoals u tijdens uw eerste asielaanvraag aangaf maar daarbij geeft u echter nog geen enkele verklaring waarom F.(...)bij vaders naam op uw PoR-kaart geschreven werd (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7).

Ook van de andere documenten is het geenszins duidelijk van wie deze zijn. Er staan namelijk verschillende leeftijden en namen op de documenten vermeld. Bij het document met de hoofding 'Electroconvulsive Therapy Record' is de naam van de patiënt W.(...) en staat ook de vermelding s/o S.(...) ofte zoon van S.(...). Dit valt dus onmogelijk te rijmen met de namen van uw vader die u opgaf, namelijk M.(...) G.(...) B.(...) in uw eerste asielaanvraag en F.(...) in uw tweede asielaanvraag (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 4 en CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Het document van Khyber College of Dentistry vermeldt dan weer de naam W.(...) als behandelde patiënt. In de documenten van het NTH zijn de opgegeven leeftijden van de patiënten verschillend. Het document van NTH Peshawar dd. 21 december 2009 en het document van NTH dd. 24 december 2009 stellen dat de behandelde patiënt 20 jaar oud is. Dit is ook zo in het document van de Khyber Teaching Hospital van 24 december 2009. Terwijl het recentere document van NTH dd. 12 januari 2010 stelt dat de

behandelde patiënt W(...), 18 jaar oud is. Enerzijds is het onmogelijk dat de documenten over dezelfde persoon zouden gaan en anderzijds is uw verklaring dat u in het jaar 2016 twintig of eenentwintig jaar oud bent onmogelijk in overeenstemming te brengen met de informatie op deze documenten (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3 en p. 13). De andere documenten vermelden dan weer een woonplaats die niet overeenstemt met uw verklaringen. De documenten van de Sayed Psychiatric Clinic dd. 15 december 2011 en dd. 20 december 2011 stellen namelijk dat het adres van de behandelde patiënt Jalalabad is, wat niet overeenkomt met uw verklaringen waarin u stelt dat u sinds uw kindertijd in Pakistan gewoond heeft.

Uit dit alles blijkt dat de gegevens op de documenten niet overeenkomen met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag. Deze documenten tonen dus geenszins uw verblijf in Pakistan aan. Deze documenten tonen evenmin uw psychologische problemen aan waarmee u stelt te kampen. Noch de identiteit noch het ziektebeeld vallen immers met zekerheid af te leiden van de voorgelegde documenten.

De twee ongedateerde documenten van de Sayed Psychiatric Clinic geven enkel de naam W(...)weer. Er kan uit deze documenten echter geen andere informatie worden afgeleid.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u zeer vaag blijft over de herkomst van de ingediende documenten. Er werd u namelijk van een aantal documenten gevraagd wanneer u deze kreeg en wat er op vermeld werd (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 9-11). Van het document met de hoofding 'Electroconvulsive Therapy Record' stelt u dat dit document opgesteld werd tijdens uw eerste bezoek aan een ziekenhuis voor uw psychische problemen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 10). Uit het document blijkt echter dat deze behandeling van 22 december 2010 tot 29 december 2010 liep. Dit kan dus onmogelijk een document van uw eerste opname zijn aangezien dit document ongeveer een jaar na het document van het NTH met opstellingsdatum van 21 december 2009 werd opgesteld. Van het NTH verklaart u dan weer dat u daar één keer was, namelijk voor de registratie. U verklaart er ook geweest te zijn voor medicatie. Gevraagd welk document er van uw registratie was, stelt u dit niet te weten (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Van het document van de Khyber College of Dentistry kunt u geen informatie geven en kunt u evenmin aangeven waarop dit document betrekking heeft (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Van de twee andere documenten van de Sayed Psychiatric Hospital weet u ook niets te vertellen maar u vermoedt dat ze van dezelfde dokter komen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Uw verklaringen over de voorgelegde documenten zijn weinig doorleefd en op een paar vlakken tegengesteld aan de informatie die te vinden is op deze documenten. Gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw identiteitsgegevens en vage verklaringen die u aflegde over deze documenten vormen deze documenten geen afdoende bewijs voor de door u geschetste verblijfssituatie en psychische problemen in Pakistan.

Daarnaast zijn ook uw verklaringen over uw verblijfsdocumenten en –situatie als Afghaans vluchteling in Pakistan niet overtuigend om een langdurig verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan aan te tonen. Er dient daarbij ook verwezen te worden naar de verschillen in identiteitsgegevens op deze documenten, die hierboven besproken werd.

Uw verklaringen over het verkrijgen van de voorgelegde PoR-kaart zijn tevens niet conform met voorhanden zijnde informatie. U verklaart namelijk dat u deze kaart drie à drieënhalf jaar geleden zou gekregen hebben ter vervanging van uw oude kaart (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat kaarten met de geldigheid tot 31 december 2015 pas in februari 2014 werden verdeeld en dat het dus pas toen mogelijk was om van een soortgelijke kaart in bezit te zijn. Uw verklaring dat u deze ruim voor deze datum zou hebben verkregen is dus weinig aannemelijk.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de deportatie naar Afghanistan evenmin geloofwaardig. U verklaart namelijk dat u een drietal keer gedeporteerd werd via de grensovergang in Torkham. U stelt dat u een keer gerepatrieerd bent geweest via de grensovergang in Torkham toen u in het bezit van de voorgelegde PoR-kaart was en twee keer toen u in het bezit was van uw vorige kaart (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 16). Uit informatie blijkt echter dat deportatie voor 16 december 2014 slechts in heel uitzonderlijke gevallen plaatsgreep. Er zijn geen gevallen bekend in 2013 en in 2014. In de periode van 16 december 2014 tot het einde van 2015 werden er maar 26 via PoR-kaart geregistreerde Afghaanse vluchtelingen gedeporteerd naar hun land van herkomst. Dit zou ook gebeurd zijn via de Spin Boldak grensovergang. Er werden geen gevallen van deportatie aan de Torkham-grensovergang gerapporteerd. Uw verklaring dat u dus met uw oude vluchtelingenkaart, van drieënhalf jaar geleden, tot twee maal toe zou gerepatrieerd zijn, is dus geenszins geloofwaardig. Het is evenmin aannemelijk dat u met uw voorgelegde PoR-kaart zou gerepatrieerd zijn naar Afghanistan via de Torkham grensovergang.

Verder is het niet aannemelijk, mocht u daadwerkelijk terug zijn gestuurd, dat u nog altijd in het bezit zou zijn van deze kaart. Uit informatie blijkt namelijk dat bij een spontane of vrijwillige terugkeer naar Afghanistan de PoR-kaart ongeldig wordt en dat de hoeken er worden afgesneden. Mocht u daadwerkelijk gedeporteerd zijn, zou u dus in casu nooit de PoR-kaart kunnen voorleggen.

Vervolgens is het uitermate merkwaardig dat u niet lijkt te weten hoelang uw oude kaart geldig was. Het is tevens opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de procedure om die kaart aan te vragen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 17). U bent ook niet op de hoogte van de kaart die u voordien had. Uw verklaring dat uw vader altijd deze kaart bij had kan niet overtuigen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 18). Van iemand die zijn ganse leven in Pakistan als Afghaanse vluchteling zou geleefd hebben kan op zijn minst verwacht worden dat hij iets zou kunnen zeggen over de verblijfstitels en de -procedures die hij of zijn familie hadden of doorliepen.

Het geheel van bovenstaande onjuiste verklaringen over uw verblijfsdocumenten en beweerde levensomstandigheden in Pakistan maakt dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan de door u aangehaalde nieuwe informatie, namelijk dat u van kindsbeen af als Afghaanse vluchteling in Pakistan zou hebben gewoond.

Van het document waarbij u toestemming geeft tot toegang tot uw UNHCR-dossier dient opgemerkt te worden dat dit niet bewijst dat u een door UNHCR-erkende vluchteling in Pakistan was. Het betreft namelijk een aanvraag waarop tot heden geen enkel antwoord werd overgemaakt. Dit document kan dus evenmin uw verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan aantonen.

Daaraan dient toegevoegd te worden dat het CGVS nog altijd geen geloof hechten aan uw bewering de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw nieuwe identiteit en nieuw asielrelaas volledig voorbijgaan aan de door het CGVS en RvV vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw Afghaanse nationaliteit. Er dient opgemerkt te worden dat er aan uw verklaringen dat u in uw tweede asielaanvraag stelt een andere identiteit, geboorteplaats en geboortedatum te hebben geen geloof kan worden gehecht. Er moet bovendien worden gesteld dat de beslissing van de Commissariaat-generaal en deze van de RvV in het kader van uw eerste asielverzoek onder meer waren gebaseerd op elementen die los stonden van het moment waarop u Afghanistan zou hebben verlaten. Het CGVS en de RvV hechtten namelijk geen geloof aan uw Afghaanse nationaliteit omwille van uw gebrekkige algemene kennis van Afghanistan, de Afghaanse geschiedenis en belangrijke Afghaanse personages.

Daarnaast kan ook toegevoegd worden dat uw kennis met betrekking tot Afghanistan beperkt is. U stelt enkele presidenten te kennen van Afghanistan maar kunt weinig meer informatie over de personen geven dan het feit dat ze president waren. Van Najib kunt niet zeggen wanneer hij aan de macht was en verklaart u verder niets over hem te kunnen vertellen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 5). Van Karzai kan u evenmin zeggen wanneer hij aan de macht was, weet u niet van waar hij afkomstig is en kan u ook geen extra informatie over hem geven. Verder kan u evenmin vertellen over de periode voorafgaand aan de machtsovername van Karzai. Ten slotte kunt u over Ashraf Ghani niets vertellen. U weet evenmin wanneer hij aan de macht kwam. Gevraagd naar uw kennis over andere machtige personen in Afghanistan stelt u niets te weten omdat u daar nooit gewoond hebt. Er werd u tevens gevraagd om wat meer te vertellen over Afghanistan. U stelde geen informatie te hebben over Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6). Van iemand, die een lange periode in Pakistan gewoond zou hebben als Afghaans vluchteling, kan redelijkerwijze op zijn minst verwacht worden dat hij over een elementaire kennis beschikt van zijn thuisland, hij op de hoogte is van belangwekkende gebeurtenissen, enige noties heeft van de geschiedenis en belangrijke personages en dat hij iets meer kan vertellen over de laatste presidentsverkiezingen en de presidentskandidaten in het land van herkomst, zelfs al woont hij niet meer in het land. Uw kennis over Afghanistan en de Afghaanse maatschappij kan nog altijd niet overtuigen. Er kan dan ook uit geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u de Afghaanse nationaliteit zou bezitten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 2).

U verklaart wel uit Afghanistan te komen en verklaart dat u een vluchtelingenkaart hebt en de dorpen kent. Daarnaast stelt u dat u deze keer de waarheid hebt verteld (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 25). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat uw verklaringen aangaande uw vervolgingsvreze ten opzichte van Afghanistan evenmin aannemelijk overkomen. U stelt dat uw vader en familie vervolging vrezen omwille van het feit dat uw vader gevangenisbewaker was (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7). Daarnaast stelt u dat u vervolging van uw schoonfamilie en de Afghaans overheid vreest omdat u uw schoonbroer probeerde te vermoorden (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 22-23).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw vader gevangenisbewaker zou zijn geweest in de gevangenis van Pul-e-Sharki. Zo is het opmerkelijk dat u niet weet waar de gevangenis van Pul-e-Sharki gelokaliseerd is (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Deze gevangenis is de grootste en beruchtste gevangenis van Afghanistan gelegen ten oosten van Kaboel. Dat u van de plaats van deze gevangenis niet op de hoogte zou zijn, terwijl uw vader daar werkzaam zou geweest zijn, is geenszins geloofwaardig. Daarnaast kunt u eigenlijk niets meer vertellen over het beroep van uw vader dan dat hij bediende was in de gevangenis van Pul-e-Sharki. U weet niet wat hij er deed en waar hij verbleef in de periode dat hij daar werkzaam was. Uw vader zou daar ook in de problemen gekomen zijn en schotwonden opgelopen hebben. U kunt echter niet vertellen wat de oorzaak van de schotwonde was of welke problemen uw vader in Afghanistan had

(CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan reden van de vlucht van uw familie en uzelf uit Afghanistan. Er kan dus geenszins geloof worden gehecht aan het feit dat u vervolging dient te vrezen in Afghanistan omdat uw vader werkzaam was in de Pul-e-Sharki gevangenissen.

Verder dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in Afghanistan een moordaanslag pleegde op uw schoonbroer. Er zijn namelijk tegenstellingen in uw verklaringen aangaande de familiale samenstelling bij de DVZ en met uw verklaringen bij het CGVS waardoor uw verklaringen uitermate ongeloofwaardig zijn. Uit uw verklaringen bij de DVZ dd. 20 november 2014 blijkt dat u twee broers hebt, Z.(...) en W.(...) respectievelijk 12 en 9 jaar oud op het moment van uw asielaanvraag (DVZ, Verklaring dd. 20 november 2015, vraag 17). U maakt daar geen enkele melding van een zus P.(...) die u pas in het gehoor naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag bij het CGVS dd. 6 april 2016 naar voren brengt (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). U vermeldt evenmin uw oudere broer A.(...) die samen met u en uw familie uit Afghanistan zou gevlucht zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7). Deze broer zou ook aangifte gedaan hebben in Afghanistan na de moord op uw zus (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 24). Dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag uw familiesamenstelling helemaal wijzigt, is merkwaardig. Temeer er u bij het begin van uw gehoor bij de DVZ gevraagd werd of er iets veranderd was aan uw familiesamenstelling (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). Omwille van deze tegenstellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste problemen in Afghanistan met uw schoonfamilie en de Afghaanse overheid.

Wat betreft de brief van uw advocaat moet worden gesteld dat deze geen bijkomende elementen aanbrengt waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou blijken.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan uw beweringen inzake uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is dat u naar dit land zou worden teruggeleid.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In wat zich voordoet als een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) *juncto* artikel 48/4, § 2, b) en c) van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

2.5. In het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omdat er geen geloof kon worden gehecht aan verzoekers Afghaanse herkomst en nationaliteit.

In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad in het kader van de huidige en tweede asielaanvraag evenmin verzoeker als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde desbetreffend terecht het volgende:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt echter dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Het Commissariaat-generaal hecht immers geen geloof aan de bewering dat u de Afghaanse nationaliteit bezit en dat u sinds uw kindertijd als Afghaanse vluchteling in Pakistan hebt geleefd.

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag verklaarde afkomstig te zijn van Nawroozkhel in het district Tagab van de provincie Nangarhar terwijl u in uw huidige asielaanvraag stelt afkomstig te zijn van het dorp Kaan in het district Rodat van de provincie Nangarhar (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3-4). U beweerde ook dat uw familienaam Shinwari zou zijn terwijl u voorheen steeds had verklaard dat uw familienaam Tanha was (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3). Ook uw vluchtverhaal, namelijk de problemen met de taliban en de overheid, zouden volledig verzonnen zijn. U verklaart over alles gelogen te hebben (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). Een dergelijke handelwijze getuigt geenszins van een daadwerkelijke gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Van een kandidaat-vluchteling mag immers te allen tijde en redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in

het onthaalland correct inlicht over zijn identiteit, zijn regio van herkomst en zijn vluchtmotieven. Uw verklaringen terzake, namelijk dat u beïnvloed werd door andere mensen en vreesde om terug gestuurd te worden naar Pakistan indien u zou praten over uw verblijf in het land, is onvoldoende ter verantwoording, temeer omdat u in het kader van uw eerste asielaanvraag uitdrukkelijk werd geconfronteerd met het feit dat er geen geloof werd gehecht aan uw herkomst uit Afghanistan en uw Afghaanse nationaliteit en u steeds bleef vasthouden aan uw oorspronkelijke bedrieglijke verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 23). Bovendien hield u tijdens de zitting bij het RvV vast aan uw valse identiteit en asielmotieven. Bij de RvV legde u een extra stuk als bewijs van uw nationaliteit voor. U legde eveneens een video ter staving van uw verklaringen aangaande de moord op uw vader en oom, neer (RvV, arrest nr. 153 993 dd. 6 oktober 2015, p. 7, 2.2.). Tijdens uw tweede en huidige asielaanvraag verklaart u tevens uit Afghanistan gevlucht te zijn omdat uw vader in de problemen gekomen is met zijn job en eveneens omdat u vervolging vreest voor uw schoonfamilie en de Afghaanse overheid (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7 en CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 22-23). Dat u op aanraden van derden een vluchtrelaas zou verzinnen en kopen terwijl u persoonlijk werkelijk problemen zou kennen in Afghanistan houdt geen enkele steek. Deze vaststellingen brengt uw algemene geloofwaardigheid ernstig in het gedrang.

Ter ondersteuning van uw beweerde jarenlange verblijf in Pakistan legt u verschillende documenten neer die u daar zou hebben verkregen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat geen enkele van bovenstaande besproken documenten een langdurig verblijf in Pakistan aantonen. Het zijn allemaal documenten die een mogelijk recent verblijf, namelijk sinds december 2009, betreffen.

Bovendien staat op een aantal van de desbetreffende stukken niet de identiteit zoals u verklaarde in uw eerste asielaanvraag. U stelde toen dat u W.(...) T.(...)heette, de zoon was van M.(...) G.(...)B.(...) en geboren was te Nawroozkhel in het district Tagab op 1 januari 1995 (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 3 en p. 4 en DVZ, verklaring dd. 20 november 2014, vraag 1-3, 10 en 13A). Op de Proof of registration (PoR) kaart staat namelijk dat W.(...)de zoon van F.(...) is en geboren is in het district Rodat op datum van 1 januari 1992. Dit komt dus niet overeen met uw eerdere verklaringen. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u tijdens het gehoor naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag dd. 6 april 2016 uitdrukkelijk verklaart dat u 20 of 21 jaar oud bent (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6). Dit valt dus ook onmogelijk te rijmen met het feit dat u volgens die PoR-kaart in 1992 geboren zou zijn. Verder kan opgemerkt worden dat u tijdens het gehoor bij de DVZ naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag stelt dat er geen wijzigingen waren in uw familiale situatie (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). U vermeldde ook niet dat de naam van uw vader anders was dan u voorheen stelde. Tijdens het gehoor bij het CGVS dd. 6 april 2016 verklaart u dan wel dat de naam van uw vader F.(...) is en niet M.(...)G.(...)B.(...)zoals u tijdens uw eerste asielaanvraag aangaf maar daarbij geeft u echter nog geen enkele verklaring waarom F.(...)bij vaders naam op uw PoR-kaart geschreven werd (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7).

Ook van de andere documenten is het geenszins duidelijk van wie deze zijn. Er staan namelijk verschillende leeftijden en namen op de documenten vermeld. Bij het document met de hoofding 'Electroconvulsive Therapy Record' is de naam van de patiënt W.(...) en staat ook de vermelding s/o S.(...) ofte zoon van S.(...). Dit valt dus onmogelijk te rijmen met de namen van uw vader die u opgaf, namelijk M.(...) G.(...) B.(...) in uw eerste asielaanvraag en F.(...) in uw tweede asielaanvraag (CGVS, gehoorverslag dd. 4 februari 2014, p. 4 en CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Het document van Khyber College of Dentistry vermeldt dan weer de naam W.(...) als behandelde patiënt. In de documenten van het NTH zijn de opgegeven leeftijden van de patiënten verschillend. Het document van NTH Peshawar dd. 21 december 2009 en het document van NTH dd. 24 december 2009 stellen dat de behandelde patiënt 20 jaar oud is. Dit is ook zo in het document van de Khyber Teaching Hospital van 24 december 2009. Terwijl het recentere document van NTH dd. 12 januari 2010 stelt dat de behandelde patiënt W.(...), 18 jaar oud is. Enerzijds is het onmogelijk dat de documenten over dezelfde persoon zouden gaan en anderzijds is uw verklaring dat u in het jaar 2016 twintig of eenentwintig jaar oud bent onmogelijk in overeenstemming te brengen met de informatie op deze documenten (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 3 en p. 13). De andere documenten vermelden dan weer een woonplaats die niet overeenstemt met uw verklaringen. De documenten van de Sayed Psychiatric Clinic dd. 15 december 2011 en dd. 20 december 2011 stellen namelijk dat het adres van de behandelde patiënt Jalalabad is, wat niet overeenkomt met uw verklaringen waarin u stelt dat u sinds uw kindertijd in Pakistan gewoond heeft.

Uit dit alles blijkt dat de gegevens op de documenten niet overeenkomen met de verklaringen die u aflegde in het kader van uw tweede asielaanvraag. Deze documenten tonen dus geenszins uw verblijf in Pakistan aan. Deze documenten tonen evenmin uw psychologische problemen aan waarmee u stelt te kampen. Noch de identiteit noch het ziektebeeld vallen immers met zekerheid af te leiden van de voorgelegde documenten.

De twee ongedateerde documenten van de Sayed Psychiatric Clinic geven enkel de naam W.(...)weer. Er kan uit deze documenten echter geen andere informatie worden afgeleid.

Er dient ook opgemerkt te worden dat u zeer vaag blijft over de herkomst van de ingediende documenten. Er werd u namelijk van een aantal documenten gevraagd wanneer u deze kreeg en wat er op vermeld werd (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 9-11). Van het document met de hoofding 'Electroconvulsive Therapy Record' stelt u dat dit document opgesteld werd tijdens uw eerste bezoek aan een ziekenhuis voor uw psychische problemen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 10). Uit het document blijkt echter dat deze behandeling van 22 december 2010 tot 29 december 2010 liep. Dit kan dus onmogelijk een document van uw eerste opname zijn aangezien dit document ongeveer een jaar na het document van het NTH met opstellingsdatum van 21 december 2009 werd opgesteld. Van het NTH verklaart u dan weer dat u daar één keer was, namelijk voor de registratie. U verklaart er ook geweest te zijn voor medicatie. Gevraagd welk document er van uw registratie was, stelt u dit niet te weten (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Van het document van de Khyber College of Dentistry kunt u geen informatie geven en kunt u evenmin aangeven waarop dit document betrekking heeft (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Van de twee andere documenten van de Sayed Pshychiatric Hospital weet u ook niets te vertellen maar u vermoedt dat ze van dezelfde dokter komen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 11). Uw verklaringen over de voorgelegde documenten zijn weinig doorleefd en op een paar vlakken tegengesteld aan de informatie die te vinden is op deze documenten. Gelet op bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw identiteitsgegevens en vage verklaringen die u aflegde over deze documenten vormen deze documenten geen afdoende bewijs voor de door u geschetste verblijfssituatie en psychische problemen in Pakistan.

Daarnaast zijn ook uw verklaringen over uw verblijfsdocumenten en –situatie als Afghaans vluchteling in Pakistan niet overtuigend om een langdurig verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan aan te tonen. Er dient daarbij ook verwezen te worden naar de verschillen in identiteitsgegevens op deze documenten, die hierboven besproken werd.

Uw verklaringen over het verkrijgen van de voorgelegde PoR-kaart zijn tevens niet conform met voorhanden zijnde informatie. U verklaart namelijk dat u deze kaart drie à drieënhalve jaar geleden zou gekregen hebben ter vervanging van uw oude kaart (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat kaarten met de geldigheid tot 31 december 2015 pas in februari 2014 werden verdeeld en dat het dus pas toen mogelijk was om van een soortgelijke kaart in bezit te zijn. Uw verklaring dat u deze ruim voor deze datum zou hebben verkregen is dus weinig aannemelijk.

Daarnaast zijn uw verklaringen over de deportatie naar Afghanistan evenmin geloofwaardig. U verklaart namelijk dat u een drietal keer gedeporteerd werd via de grensovergang in Torkham. U stelt dat u een keer gerepatrieerd bent geweest via de grensovergang in Torkham toen u in het bezit van de voorgelegde PoR-kaart was en twee keer toen u in het bezit was van uw vorige kaart (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 16). Uit informatie blijkt echter dat deportatie voor 16 december 2014 slechts in heel uitzonderlijke gevallen plaatsgreep. Er zijn geen gevallen bekend in 2013 en in 2014. In de periode van 16 december 2014 tot het einde van 2015 werden er maar 26 via PoR-kaart geregistreerde Afghaanse vluchtelingen gedeporteerd naar hun land van herkomst. Dit zou ook gebeurd zijn via de Spin Boldak grensovergang. Er werden geen gevallen van deportatie aan de Torkham-grensovergang gerapporteerd. Uw verklaring dat u dus met uw oude vluchtelingenkaart, van drieënhalve jaar geleden, tot twee maal toe zou gerepatrieerd zijn, is dus geenszins geloofwaardig. Het is evenmin aannemelijk dat u met uw voorgelegde PoR-kaart zou gerepatrieerd zijn naar Afghanistan via de Torkham grensovergang.

Verder is het niet aannemelijk, mocht u daadwerkelijk terug zijn gestuurd, dat u nog altijd in het bezit zou zijn van deze kaart. Uit informatie blijkt namelijk dat bij een spontane of vrijwillige terugkeer naar Afghanistan de PoR-kaart ongeldig wordt en dat de hoeken er worden afgesneden. Mocht u daadwerkelijk gedeporteerd zijn, zou u dus in casu nooit de PoR-kaart kunnen voorleggen.

Vervolgens is het uitermate merkwaardig dat u niet lijkt te weten hoelang uw oude kaart geldig was. Het is tevens opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van de procedure om die kaart aan te vragen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 17). U bent ook niet op de hoogte van de kaart die u voordien had. Uw verklaring dat uw vader altijd deze kaart bij had kan niet overtuigen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 18). Van iemand die zijn ganse leven in Pakistan als Afghaanse vluchteling zou geleefd hebben kan op zijn minst verwacht worden dat hij iets zou kunnen zeggen over de verblijfstitels en de -procedures die hij of zijn familie hadden of doorliepen.

Het geheel van bovenstaande onjuiste verklaringen over uw verblijfsdocumenten en beweerde levensomstandigheden in Pakistan maakt dat het Commissariaat-generaal geen geloof hecht aan de door u aangehaalde nieuwe informatie, namelijk dat u van kindsbeen af als Afghaanse vluchteling in Pakistan zou hebben gewoond.

Van het document waarbij u toestemming geeft tot toegang tot uw UNHCR-dossier dient opgemerkt te worden dat dit niet bewijst dat u een door UNHCR-erkende vluchteling in Pakistan was. Het betreft

namelijk een aanvraag waarop tot heden geen enkel antwoord werd overgemaakt. Dit document kan dus evenmin uw verblijf als Afghaans vluchteling in Pakistan aantonen.

Daaraan dient toegevoegd te worden dat het CGVS nog altijd geen geloof hechten aan uw bewering de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw nieuwe identiteit en nieuw asielrelaas volledig voorbijgaan aan de door het CGVS en RvV vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw Afghaanse nationaliteit. Er dient opgemerkt te worden dat er aan uw verklaringen dat u in uw tweede asielaanvraag stelt een andere identiteit, geboorteplaats en geboortedatum te hebben geen geloof kan worden gehecht. Er moet bovendien worden gesteld dat de beslissing van de Commissariaat-generaal en deze van de RvV in het kader van uw eerste asielverzoek onder meer waren gebaseerd op elementen die los stonden van het moment waarop u Afghanistan zou hebben verlaten. Het CGVS en de RvV hechtten namelijk geen geloof aan uw Afghaanse nationaliteit omwille van uw gebrekkige algemene kennis van Afghanistan, de Afghaanse geschiedenis en belangrijke Afghaanse personages.

Daarnaast kan ook toegevoegd worden dat uw kennis met betrekking tot Afghanistan beperkt is. U stelt enkele presidenten te kennen van Afghanistan maar kunt weinig meer informatie over de personen geven dan het feit dat ze president waren. Van Najib kunt niet zeggen wanneer hij aan de macht was en verklaart u verder niets over hem te kunnen vertellen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 5). Van Karzai kan u evenmin zeggen wanneer hij aan de macht was, weet u niet van waar hij afkomstig is en kan u ook geen extra informatie over hem geven. Verder kan u evenmin vertellen over de periode voorafgaand aan de machtsovername van Karzai. Ten slotte kunt u over Ashraf Ghani niets vertellen. U weet evenmin wanneer hij aan de macht kwam. Gevraagd naar uw kennis over andere machtige personen in Afghanistan stelt u niets te weten omdat u daar nooit gewoond hebt. Er werd u tevens gevraagd om wat meer te vertellen over Afghanistan. U stelde geen informatie te hebben over Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6). Van iemand, die een lange periode in Pakistan gewoond zou hebben als Afghaans vluchteling, kan redelijkerwijze op zijn minst verwacht worden dat hij over een elementaire kennis beschikt van zijn thuisland, hij op de hoogte is van belangwekkende gebeurtenissen, enige noties heeft van de geschiedenis en belangrijke personages en dat hij iets meer kan vertellen over de laatste presidentsverkiezingen en de presidentskandidaten in het land van herkomst, zelfs al woont hij niet meer in het land. Uw kennis over Afghanistan en de Afghaanse maatschappij kan nog altijd niet overtuigen. Er kan dan ook uit geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u de Afghaanse nationaliteit zou bezitten.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde nationaliteit kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 6 april 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 2).

U verklaart wel uit Afghanistan te komen en verklaart dat u een vluchtelingenkaart hebt en de dorpen kent. Daarnaast stelt u dat u deze keer de waarheid hebt verteld (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 25). Uw verklaringen kunnen echter niet overtuigen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielerlaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat uw verklaringen aangaande uw vervolgingsvrees ten opzichte van Afghanistan evenmin aannemelijk overkomen. U stelt dat uw vader en familie vervolging vrezen omwille van het feit dat uw vader gevangenisbewaker was (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7). Daarnaast stelt u dat u vervolging van uw schoonfamilie en de Afghaans overheid vreest omdat u uw schoonbroer probeerde te vermoorden (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 22-23).

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat er geen geloof worden gehecht aan het feit dat uw vader gevangenisbewaker zou zijn geweest in de gevangenis van Pul-e-Sharki. Zo is het opmerkelijk dat u niet weet waar de gevangenis van Pul-e-Sharki gelokaliseerd is (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Deze gevangenis is de grootste en beruchtste gevangenis van Afghanistan gelegen ten oosten van Kaboel. Dat u van de plaats van deze gevangenis niet op de hoogte zou zijn, terwijl uw vader daar werkzaam zou geweest zijn, is geenszins geloofwaardig. Daarnaast kunt u eigenlijk niets meer te vertellen over het beroep van uw vader dan dat hij bediende was in de gevangenis van Pul-e-Sharki. U weet niet wat hij er deed en waar hij verbleef in de periode dat hij daar werkzaam was. Uw vader zou daar ook in de problemen gekomen zijn en schotwonden opgelopen hebben. U kunt echter niet vertellen wat de oorzaak van de schotwonde was of welke problemen uw vader in Afghanistan had (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). Uit bovenstaande blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan reden van de vlucht van uw familie en uzelf uit Afghanistan. Er kan dus geenszins geloof worden gehecht aan het feit dat u vervolging dient te vrezen in Afghanistan omdat uw vader werkzaam was in de Pul-e-Sharki gevangenis.

Verder dient ook opgemerkt te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat u in Afghanistan een moordaanslag pleegde op uw schoonbroer. Er zijn namelijk tegenstellingen in uw verklaringen aangaande de familiale samenstelling bij de DVZ en met uw verklaringen bij het CGVS waardoor uw verklaringen uitermate ongeloofwaardig zijn. Uit uw verklaringen bij de DVZ dd. 20 november 2014 blijkt dat u twee broers hebt, Z.(...) en W.(...) respectievelijk 12 en 9 jaar oud op het moment van uw asielaanvraag (DVZ, Verklaring dd. 20 november 2015, vraag 17). U maakt daar geen enkele melding van een zus P.(...) die u pas in het gehoor naar aanleiding van uw tweede asielaanvraag bij het CGVS dd. 6 april 2016 naar voren brengt (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 7). U vermeldt evenmin uw oudere broer A.(...) die samen met u en uw familie uit Afghanistan zou

gevlucht zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 6-7). Deze broer zou ook aangifte gedaan hebben in Afghanistan na de moord op uw zus (CGVS, gehoorverslag dd. 6 april 2016, p. 24). Dat u in het kader van uw tweede asielaanvraag uw familiesamenstelling helemaal wijzigt, is merkwaardig. Temeer er u bij het begin van uw gehoor bij de DVZ gevraagd werd of er iets veranderd was aan uw familiesamenstelling (DVZ, verklaring meervoudige aanvraag dd. 1 februari 2016, vraag 12). Omwille van deze tegenstellingen kan er geen geloof worden gehecht aan de door u geschetste problemen in Afghanistan met uw schoonfamilie en de Afghaanse overheid.

Wat betreft de brief van uw advocaat moet worden gesteld dat deze geen bijkomende elementen aanbrengt waaruit een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou blijken.

Concluderend moet er worden gesteld dat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk, vinden allen steun in het administratief dossier en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker verwijst naar het Handboek van het UNHCR en meent dat men om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen rekening moet houden met zijn persoonlijkheid waaronder zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen. Verzoeker voegt hieraan toe dat hij al jaren psychisch ziek is en dat hij altijd al in behandeling was voor deze mentale problemen, waardoor hij geen onderscheid kan maken tussen goed en kwaad en zijn oordeelsvermogen zwaar is aangetast. Met een dergelijk algemeen betoog doet verzoeker geen afbreuk aan de bovenstaande concrete vaststellingen. Verzoeker legt geen enkel medisch attest neer waaruit blijkt dat hij daadwerkelijk te kampen heeft met psychische problemen en derhalve niet in staat was om coherente en duidelijke verklaringen af te leggen of problemen heeft met het onthouden van data. Verzoeker biedt evenmin een verklaring waarom zijn leeftijd en intellectuele vermogens een ander licht zouden kunnen werpen op de voormelde vaststellingen. Waar wordt gesteld dat hij deze week disciplinair werd overgeplaatst van Kapellen naar Arendonk omdat hij zichzelf niet onder controle heeft, moet worden opgemerkt dat dit niet wordt gestaafd. Bovendien volstaat een dergelijke bewering geenszins om afbreuk te doen aan de bovenstaande concrete vaststellingen. In weersprek tot wat verzoeker voorhoudt blijkt geenszins uit de door hem neergelegde stukken dat hij van kindsbeen af een Afghaanse vluchteling in Pakistan is geweest. Met de argumentatie dat deze stukken zo oud zijn dat ze zelf hun authenticiteit bewijzen en dat men deze stukken onmogelijk mag vervalsen beperkt verzoeker zich eveneens tot algemene beweringen zonder afbreuk te doen aan de concrete vaststellingen dienaangaande. Verzoeker staakt zijn beweringen niet. Waar verzoeker aangeeft dat werd vastgesteld dat in sommige stukken de naam van zijn vader niet overeenkomt met zijn verklaringen en stelt dat indien hij van kwade trouw was hij deze stukken goed zou bestuderen en zien dat er geen tegenstrijdigheid was met zijn verklaringen, moet worden opgemerkt dat verzoeker met dergelijke algemene beweringen eveneens geen afbreuk doet aan de concrete vaststellingen met betrekking tot deze stukken en zijn verklaringen.

Ook de stelling dat er vaak Afghanen worden uitgewezen naar Afghanistan zonder dat men dit rapporteert is opnieuw slechts een bewering en doet geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat er maar 26 via PoR-kaart geregistreerde Afghaanse vluchtelingen werden gedeporteerd via de Spin Boldak grensovergang.

Waar verzoeker wat betreft zijn kennis over Afghanistan stelt dat “*beperkt niet gelijk is aan onbestaande*”, beperkt hij zij opnieuw tot een algemene bewering, zonder afbreuk te doen aan wat zowel reeds bij zijn eerste asielaanvraag als thans in het kader van zijn tweede asielaanvraag is komen vast staan.

Ook met het enkele argument dat hij er geen belang bij heeft om te liegen over de samenstelling van zijn gezin kan hij geen afbreuk doen aan de voormelde concrete vaststellingen.

Waar verzoeker verwijst naar het gegeven dat hij bij een eventuele terugkeer in een situatie van isolement zal terechtkomen en naar een algemeen rapport omtrent de situatie van terugkeerders, dient te worden opgemerkt dat dit slechts beweringen zijn, die verzoeker geenszins concreet aannemelijk maakt. Verzoeker gaat eraan voorbij dat hij zijn reële verblijfssituatie, herkomst en nationaliteit niet heeft aannemelijk gemaakt.

Ter terechtzitting van 17 februari 2017 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarbij hij een e-mail van UNHCR voegt die betrekking blijkt te hebben om verzoekers verblijf in Pakistan als Afghaanse

vluchteling na te trekken. UNHCR meldt daarin aan verzoekers raadsman dat zij desbetreffend het nodige zullen doen. Verzoeker licht niet toe, en de Raad ziet niet in, op welke wijze dit bericht afbreuk vermag te doen aan de vaststelling dat verzoeker zijn nationaliteit, zijn herkomst uit Afghanistan of zijn langdurig verblijf in Pakistan niet aannemelijk maakt.

De Raad wijst er in dit verband nog op dat de overheid, bevoegd om over een asielaanvraag te beslissen, in de eerste plaats dient na te gaan of degene zich vluchteling verklaart werkelijk afkomstig is uit/de nationaliteit heeft van het land dat hij beweert te zijn ontvlucht. Indien de asielzoeker verklaringen aflegt waaruit geconcludeerd moet worden dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de plaats/regio/land die hij voorhoudt te zijn ontvlucht, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk. De Raad benadrukt in dit verband dat van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Zoals wordt uiteengezet in de bestreden beslissing en zoals blijkt uit wat voorafgaat, vertelde verzoeker niet de waarheid over zijn werkelijke nationaliteit(en) en verblijfplaats(en) voor zijn vertrek naar België in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens de gehoren. Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers het land van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade dat hij mogelijk zou lopen.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden vastgesteld dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

2.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing minstens te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee maart tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF